

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 8 (104)

8

березня
ВІВТОРОК
1960 року
Ціна 15 коп.

8 березня —

Міжнародний жіночий день

Дівоча пісня

(Е т ю д)

Дівчаткам з інститутського хору.

Дівоча пісня...

При згадці про тебе сповнюється неспокоєм, замираючи в солодкому чеканні, бо ти зараз залунаєш, торкнешся своїми величними звуками якоїсь незвичайної струни в глибині мого серця, і я раптом настроююсь на чудовий лад, порину в казковий світ роздумів і мрій...

Сиджу над конспектами в читальному залі. Тихо. Сонце вже сховалося, і м'які вечірні сутінки підкрадаються непомітно через великі вікна. І раптом — замовкає книжковий шелест, студенти відсовують конспекти і слухають. А я не можу. Виходжу з читальні, збігаю східцями й ліну довгими коридорами до актового залу, на звуки манливі твої. Зупиняюсь біля колон, жадібно ловлю й ловлю ніжно-мінливу мелодію. Вона, як хвиля ласкава, то спокійна, тиха, задумлива, то знову бурлива, гучна, напливає й напливає до серця, наповнює його незвичайним трепетом. І так хороше, приємно... Слухаю — не наслухоюсь.

Ти затихаєш. Та лише на мить, і вже в іншій формі та з іншим змістом лунаєш знову. Серце замирає від пронизливого болю, коли бачу серед зграї самотню дівчину, коли чую сумну мелодію вічної розлуки.

Звуки твої невинно ридали над спаленими містами і селами, над витоптаною до краю чужоземними ордами знедоленою землею українською. А ти зринаєш з уст дівочих, зозулею летиш до милого, що томиться в далекому полоні, розповідаєш про дівочу вірність, про рідну Україну, з якою він більше не бачився...

О дівоча пісню! Не така ти тепер, як колись. Інша доля у твого народу, інші і твої мелодії. Ти народжуєшся в радісній колективній праці і літаєш вільною ластівкою над золотими роздоллями широкої української землі: від повноводого Дніпра і до зелених полонин карпатських, від Чорного моря і до дібров білоруських, — звеселяєш людські серця, наповнюєш їх радістю і енергією. І почує тебе дідусь сивенький, витре сльози — не з горя, ні, а з сумної невимовної згадки про бідне життя нужденне, про тяжке минуле, в якому пройшли всі його дорожчині молоді літа; з неприхованої радості, з гордості за молодь сучасну...

Нерозлучна супутнице молодості, мрія і віра дівоча! Яка ти хороша, яка ти красива, особливо тихим надвечір'ям, коли велика червона куля сонця ось-ось торкнеться горизонту. В цю пору, здається, сама природа складає свою багатострунну кобзу і схилається перед твоєю

величною чарівністю. Перестає дихати вітрець, обривається струна мелодії жайворонка, затихає шум гаїв і перелісків, яких так багато на привольній нашій землі, і навіть сам чарівник — соловейко замовкає у вишнію — ти ж полониш його серце пташине. А я ж, бувало, зупиню трактора, впізнавши по голосу золотого ланкову, що бураки день обробляє, і сам незчуваюся, як стану вторити тобі, дівоча пісню. Ти мені сили, натхнення даєш, і я вже до самої глибокої ночі, аж поки не змінить підручний, продовжую орати співаючи. І радісно в душі від твоїх звуків чарівних, від того, що все золоте роздолля від краю і до краю моє, рідне.

Незмірна сила твоя, дівоча пісню! З тобою пов'язані всі радощі земні і горе людське пережите. В тобі, як у краплі дощової води, відбивається вся променистість нашої епохи. Ти — виразник, краса нашого життя, дійсно чудового, цікавого і прекрасного.

Стою біля колон, слухаючи тебе, і мрію. Згадками побував у далекому минулому, бачив убогу безталанну Україну, побував разом з тобою в дрімучій тайзі і на Ангарі, на цілих землях і на величезних будовах комунізму, відчув красу і велич нашого часу, мріями заглянув у завтрашнє і бачив долю твою майбутню. Прекрасна вона в тебе, чудовий народ, який творить тебе. Ти — невмируща.

Петро ІГНАТЕНКО.

Скромна, працююча

В попередні роки була старостою групи. Вимоглива до себе і товаришів, скромна, працююча, вона заслужила щире повагу і довіру однокурсників.

У цьому навчальному році Г. Грицай одночасно обрана секретарем комсомольської організації IV курсу фізико-математичного факультету.

Навчається на «відмінно» і «добре», як секретар комсомольської організації багато уваги приділяє зміцненню дисципліни та підвищенню успішності студентів.

А. КОНФОРОВИЧ.

З НАМИ ПОРУЧ

ПОКЛИКАННЯ

Буває в житті, що одній людині все дається легко, іншій — чавпаки, і, щоб пізнати справжнє своє щастя, потрібно пройти нелегкий шлях з крутими підйомами і спусками, перебороти на тому шляху багато труднощів. Мету стати учителем Люба Рябушенко поставила собі ще за шкільною партою.

Після школи вступила в педагогічне училище, а потім працювала в рідному селі вчителькою четвертих класів. Була секретарем комсомольської організації, керувала сільською художньою самодіяльністю.

— Тобі треба далі учитись, — сказав якийсь директор школи. — І відпускаємо тебе з умовою, що ти після інституту повернешся назад.

...Часто буває скрутно прогулянкам лекцій, не раз доводиться червоніти їм перед Любою, старостою курсу. Однак її всі поважають за простоту, правдивість, скромність, твердий характер.

— Незмінний учасник вокально-інструментального ансамблю, член інститутського хору, активна комсомолка, хороша, чуйна подруга, — так говорять про неї студенти 3 курсу мовно-літературного факультету.

І. ПЕТРОВ.

З ВОГНИКОМ

Всі знають на педагогічному факультеті студентку III курсу дошкільного відділу Антоніну Васильчук. Ділова, енергійна, чуйний товариш. Вона успішно поєднує навчання з громадською роботою. Член комсомольського бюро — їй доручено побутовий сектор. Дуже відповідально поставилась А. Васильчук до нової важливої справи — самообслуговування. Її особиста енергійна участь в цьому була прикладом для інших студентів факультету.

Побажавмо в день 8 березня А. Васильчук дальших успіхів у навчанні та громадській роботі.

Н. ЗЕЛЕНКО.

СЕСТРИ

Мало хто на літературному факультеті не зверне уваги на сестер Олефіренко. Дуже схожі між собою, Марія і Ніна, завжди разом, працюючі, привітні. Обидві вчилися у педагогічному училищі, закінчили його з відзнакою.

Престиж сестер Олефіренко вони й в інституті зберігають. Марія всі сесії здала на «відмінно», а Ніна має лише одну «четвірку».

Сестри — активні учасниці громадського життя інституту.

Ви їх обов'язково побачите якщо не в літературному кабінеті, то в читальні, кабінеті мови чи якомусь іншому.

Дуже веселі, а як заспівують, то душа радіє від захоплення цими хорошими дівчатами, від гордоців за них.

Л. НЕДБАЙЛО,
студентка III курсу
українського відділу.

ПРАЦЯ КРАСИТЬ

Кожен студент мовно-літературного факультету знає її. І це не дивно. Адже ось уже четвертий рік працює секретарем деканату Марія Семенівна Безрук. Не тільки вся документація на студентів проходить через її руки, але й самі студенти в безпосередньому контакті з нею. Тут і материнська порада, і суворий осуд, коли це потрібно. Вміє Марія Семенівна ладити з людьми, виконуючи свою корисну роботу. А скільки було труднощів, різних непорозумінь! Треба мати витримку, знайти потрібне слово чи жест — і це набагато поліпшить справу. Важливо при цьому не втратити теплого гумору, не впасти в песимізм — навіть коли власне горе хлюпає через край.

Чи прийшов студент в інститут, чи закінчує його — він має справу з Марією Семенівною. Скромна її роль, невисока в неї посада, але ж хто сміє запевняти, що скрізь все залежить від самої людини — її праці, поведінки? В цьому, напевне, головне.

О. ПЕТРИК.

Краща виробнича

Ось уже три роки працює Ірина Михайлівна Теличенко наборщицею в друкарні при нашому інституті.

Маючи великий досвід роботи, вона відзначається серед своїх товаришів досконалим володінням цією важкою і надзвичайно важливою професією. Вимоглива, стримана і серйозна, Ірина Михайлівна користується заслуженою повагою у наборному цеху. З місяця в місяць перевищує вона виробничий

план на 30—40%, даючи набір високої якості, за що була неодноразово відзначена подяками і грошовими преміями Міністерством освіти. У цей святковий день хочеться побажати Ірині Михайлівні доброго здоров'я, нових, ще більших успіхів у праці на благо нашої Батьківщини.

С. НАТАНЗОН,
директор друкарні.

Їх добре знають у нашому інституті. Прекрасні знавці своєї справи, активні громадські діячі, що постійно користуються повагою серед студентів і викладачів. В. Войтушенко, Є. Кастеллі, О. Ткаченко, В. Кухар відзначені грамотами Сталінського РК КПУ і райвиконкому за сумлінну громадськокорисну роботу.

Першого березня відбулися відкриті партійні збори фізико-математичного факультету, на яких обговорювалось питання самостійної роботи студентів.

Доповідач А. Бугай та інші, комуністи і безпартійні, що виступили, звернули увагу на необхідність поліпшення самостійної роботи, зокрема за рахунок усунення зайвих видів робіт.

Партійні збори ухвалили обговорити це питання на виробничій нараді викладачів та студентів факультету.

Питанню перебудови ідейно-виховної роботи в світлі постанови ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах» були присвячені

партійні збори, що відбулися 3 березня 1960 року на педагогічному факультеті. Комуністи О. Лещенко, Михалко, Корнійчук, Репухова, Ярмаченко та інші вказували на необхідність поліпшення ідейно-виховної роботи в академічних групах і в гуртожитку.

Особливу увагу приділяли комуністи у своїх виступах потребі більш широкого розгортання роботи в гуртожитку по вихованню принципів комуністичного співжиття.

Ряд комуністів підкреслювали, що треба сміливіше залучати до пропагандистської роботи (зокрема на старших курсах) кращих студентів.

Наш. кор.

28 лютого комсомольці нашого інституту організували книжковий базар. Було продано книг на суму біля 7000 крб. Особливо сумлінно поставилися до цього Т. Любар, Н. Мусієздова, В. Мозговий, Н. Науменко, Р. Палій. На фото: біля прилавка, на площі Калініна.

Вчать думати

Заняття гуртка російської літератури завжди проходять цікаво, змістовно. Невимушена атмосфера, щирий обмін думками особливо притаманні тим заняттям, на яких мова йде про твори, присвячені темам нашої сучасності.

Жвава дискусія розгорнулася при обговоренні віршів молодого поета Є. Євтушенка, який поряд з цікавими речами друкує часто недосконалі, мало художні поезії.

21 лютого на черговому занятті гуртка обговорювалась повість письменника А. Гладіліна «Дым в глаза», надрукована нещодавно в журналі «Юність».

У виступах І. Трухіна, Н. Ку-

ликової, Н. Костенко, О. Бланка та ін. вказувалося на те, що письменник намагається зобразити явища, що хвилюють молодість, і подекуди це йому вдається. Але А. Гладілін часто втрачає відчуття міри, повторюється, не створює повнокровні типові образи наших сучасників.

Подібні гурткові заняття вчать думати над твором, висловлювати свої думки переконливо і стисло, — прищеплюють якості, які так потрібні майбутнім учителям!

Частіше проводьте такі заняття, товариші з гуртка російської літератури!

В. ТАТАЄВ.

ПІДСУМОВУЮЧИ

Успіхи роботи студентів на факультетах значно відрізняються. Загальна успішність: педагогічний факультет — 99,4%, інженерно-педагогічний — 97,9%, мовно-літературний — 97,8%, фізико-математичний — 93,9%.

Не можна не відзначити великих успіхів нашого нового, інженерно-педагогічного факультету. Там навчаються люди, які прийшли з виробництва і демобілізовані з армії. Труднощі навчання на цьому факультеті, якщо й менші, ніж на фізмати, то не набагато. І при цих умовах факультет виїшов на друге місце по успішності, а якщо врахувати, що на інже-

нерно-педагогічному факультеті є тільки перший курс, то по успішності його треба поставити на перше місце в інституті. Адже на старших курсах успішність підвищується.

На українському відділі мовно-літературного факультету і відділі спеціального педагогічного факультету при 100% явці студентів на екзамені забезпечена 100% успішність.

Тільки по одній незадовільній оцінці є на інженерно-педагогічному факультеті і дошкільному відділі педагогічного факультету.

Таким чином, відставання по успішності в інституті має міс-

ті приход на мовно-літературному факультеті ми відзначили вечором «Здрастуй, весна!». До нас завітали артист драматичного театру ім. Франка П. Омельченко, масовик Л. Злотник, В. Козлов, десятикласники 38-ої середньої школи. На вечір прийшла студентська делегація вузів Азербайджану.

Лине мелодія пісні «В Бухаресті». Всі танцюють вальс дружно. Гості з Азербайджану признаються, що у себе вони не танцювали цього вальса, а він їм дуже подобається.

Вальс змінюється народними танцями.

Студенти Г. Чендева, Л. Фалінська, І. Толстихін танцюють бариню, гопак, гості з Азербайджану виконують лезгінку.

Після конкурсу на краще виконання народного танцю до

присутніх на вечорі звертається артист П. Омельченко. Віт вітає студентів з весною.

Захоплююче веде вечір Л. Злотник. Жартам і іграм нема кінця, скрізь посмішки, радість. Співаємо улюблені пісні: «За фабричною заставою», «В день народження». Грає естрадний оркестр. Секретар комсомольської організації О. Семко звертається до гостей з Азербайджану і вручає їм подарунки. Гості тепло дякують за увагу. Весна — це не тільки відпочинок, попереду — сесія. Але, добре відпочивши, добре працюєш.

Хочеться від душі подякувати П. Омельченку, Л. Злотнику, В. Козлову за активну участь в нашому вечорі.

В. ОПОЛЬСЬКА.

Листочки зеленню ясною —
Над лїжком друга на стіні...
Уже ми всі живем весною,
Хоч квітень десь удаліні.
Дівчата котиків букетик
Внесли сріблястий від роси.

На світлому вікні
Росинки весняні.
Не сум, не сум нагадують
Вони мені.
Нагадують красу:
У дівчини сльозу

Хоч ми невизнані поети,
А заспівали від краси.
Подяку граєм на баяні,
Та ще й гітара помага.
А подих лагідний весняний
Теплом до серця досяга.

Побачив я, цілуючи
У весняну грозу.
Не плакала вона,
Чудова, чарівна.
Сльоза від щастя капнула,
Весна, весна!
В. ОЛЕКСАНДРЕНКО.

Нові книги про В. І. Леніна

Горький М. — В. І. Ленін, Воспоминания, М., Госполитиздат, 1959, 56 с.

Коллонтай А. М. — Воспоминания об Ильиче, М., Госполитиздат, 1959, 8 с.

Горбунов Н. П. — Как работал Ленин, М., Госполитиздат, 1959, 16 с.

Семашко Н. А. — Незабываемый образ. Воспоминания о В. И. Ленине, М., Госполитиздат, 1959, 16 с.

Слободянюк І. Н. — В. І. Ленін — редактор і журналіст, К., Держполітвидав УРСР, 1959, 54 с.

Цеткин К. — Воспоминания о Ленине, М., Госполитиздат, 1959, 40 с.

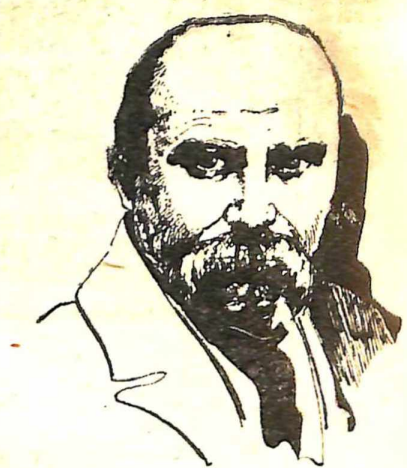
Эссен М. М. — Встречи с Лениным, М., Госполитиздат, 1959, 34 с.

Кінолекторії

Організовано загальноінститутський кінолекторій. До роботи в ньому запрошені викладачі різних кафедр, які читають лекції на різноманітні теми, після чого демонструються відповідні кінотвори. Так, ст. викладач Є. Кастеллі нещодавно прочитала лекцію про історичний шлях комсомолу.

Найближчим часом будуть проведені лекції, які охоплять широке коло тем: тут і проблеми атомної енергії, і педагогічна діяльність А. Макаренка, і міжнародний геофізичний рік, і творчість Л. Бетховена тощо. До дня пам'яті В. І. Леніна буде прочитана лекція викладачем Г. Лещенко, демонструватиметься документальний фільм «Тут жив Ленін».

Товариші студенти, викладачі, всі працівники інституту! Відвідайте кінолекторії!

Не замовкнуть ніколи ті струни,
Не погасне яскрава зоря:
Він живе!
В кожному кроці Комуни
Бачу звершення мрій
Кобзаря.

Він живе!
Там, де зникла руїна
Й шлях до щастя великий
проліг.
Знов прийшла до Дніпра
Україна,
Щоб поету вклонитись до ніг.
І співа вона пісню прекрасну
Про велику і вільну сім'ю:
— Подивися, мій любий
Тарасе,

На оновлену землю свою!
Заповіт полум'яний твій,
сину,
Не забули ми в славні дні:
Пута рвали в велику
годину —
Волю брали в Жовтневім
вогні!

...Ні, не змовкнуть ніколи ті струни,
Не погасне поета зоря!
Чуєш: кобза дзвенить
срібнострунна —
Грає юність землі Кобзаря!
Ч. РОНЧЕВИЧ,
студент-заочник V курсу
дефектологічного відділу.

НАСЛІДКИ КОНКУРСУ

Розглянувши твори, що надійшли на конкурс до новорічного номера (№ 27, 1959 р.) газети «За педагогічні кадри», журі конкурсу у складі П. Хропка (голова), Л. Карлова, П. Орлика, М. Плющ, М. Пазяка (члени журі), у х в а л и л о:

1. Видати І премію Ігнатенку Петру за нарис «В ніч під Новий рік».

2. Другою премією відзначити епіграми В. Татаєва «Літературная карусель».

3. Третьою премією нагородити О. Боровка за ліричні поезії «Молодість», «Мрія», «Студентська карнавальна».

ки відмінні і добрі оцінки, а на відділі спеціального педагогічного факультету — 83,5%. Ці цифри свідчать про те, що рівень вимог починає відставати від росту можливостей студентів.

Певною мірою невдало почав своє існування вечірній відділ нашого інституту. У відповідності з навчальними планами там не було екзаменів, а лише заліки.

Із 126 студентів вечірнього відділу склали всі заліки 114 чоловік, що становить тільки 90,5%. Це сама низька успішність по інституту.

Заступник директора інституту В. МІТЮРЬОВ.

Редактор О. КАРДАШ.